

11:ans medlemsblad

Brf Stockholmshus nr 11 Gubbängen

www.stockholmshus11.se

Nummer 3

Hösten 2020

”ATT FLYTTA HIT VAR SOM ATT FINNA EN SKATT”

Det sa Stina Widén om att flytta till Brf Stockholmshus 11.

Läs mer om Stina och fler av Dina grannar under rubriken ”Folk i föreningen” på sidan 5

Tankar ...	Sidan 3	Folk i föreningen	Sidan 5
Kolonilletter	Sidan 8	Notiser i korthet	Sidan 9

CORONA- anpassad extrastämman gav ett tillägg till stadgarna

Georg Psilander och Annika Dackéus satt i presidiet som ordförande och protokollförare när den corona-anpassade extrastämman avhölls måndagen den 14 september. Lokalen var möblerad enligt corona-restriktioner och skulle fler medlemmar ha anlänt så fanns det en plan för det också. Dessutom fanns möjligheten att rösta via ombud. Men det blev som väntad en smidig historia då det endast gällde att avhandla ett tillägg till stadgarna som ska göra det möjligt att ta ut en avgift för dem som hyr ut sina lägenheter i andra hand. Anledningen till extrastämman var som bekant att en ändring i stadgarna bara kan göras efter att samma beslut fattats på två stämmor efter varandra.

Stämman biföll enhälligt förslaget precis som på ordinarie stämma i januari i år. Förändringen blir därmed att § 47 i föreningens stadgar får tillägget

”Avgiften för andrahandsupplåtelse för en lägenhet får per år uppgå till högst 10 procent av det prisbasbelopp som enligt socialförsäkringsbalken gäller vid tidpunkten för ansökan om andrahandsuthyrningen och betalas av bostadsrättshavaren. Om en lägenhet upplåts i andra hand under en del av ett år beräknas den högst tillåtna avgiften för andrahandsupplåtelsen efter det antal kalendermånader som upplåtelsen omfattar.”

Tillägget innebär i praktiken att föreningen nu kan ta ut en avgift på närmare 400 kronor per månad då prisbasbeloppet är 47 300 kr. 10% av den summan delat på 12 månader bestämmer alltså taket på möjlig månadsavgift att ta ut. Föreningen har nämligen administrativa kostnader genom förvaltaren SBC.

Föreningen prioriterar också att ha ordentlig koll på vem som bor i varje lägenhet och att det finns färsk kontaktuppgifter till såväl ägare som andrahandshyresgäst. De krav som styrelsen ställer på den som hyr ut i andra hand är att den som bor där sköter sig. Föreningens hållning i denna fråga är anpassad efter vad som uppfattas som medlemmarnas absoluta önskan om att ha denna möjlighet. Att medlemmar har behov av att kunna ta jobb eller inleda studier på andra orter, eller av olika anledningar vill prov-bo i annan bostad utan att vilja ge upp möjligheten att kunna flytta tillbaka till Söderorts Brf-pärla i Gubbängen, Stockholmshus 11.

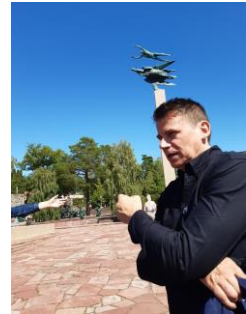
Fredrik Hylarstedt, en av mötets justerare och Annika Dackéus, mötets protokollförare, sammanfattar en trevlig och smidig extrastämman

Tankar om föreningens själ

Brf Stockholmshus 11 utgörs av 19 hus som rymmer 383 lägenheter och ett 60-tal lokaler i precis alla storlekar. Men det som verkligen är Brf Stockholmshus 11 är förstås alla de människor som bor här och har bott här. De medlemmar som i alla åldrar och med olika bakgrunder fyller, och har fyllt, husen, trädgårdarna och gatorna med liv. Tillsammans utgör de alla föreningens själ.

Under en tur på Millesgården kom jag att tänka på det samtidigt som Carl Milles djärva konstverk "Människan och Pegasus" svävade ovanför mig.

Ordförande Georg Psilander på Millesgården funderandes under "Människan och Pegasus"

Något som alltid fascinerat mig är samtalen med de äldre medlemmar som berättar om svunna tider och de profiler som en gång bodde här eller bedrev verksamhet i lokalerna. Många är de som bott här i många årtionden, vi har till och med medlemmar som bott här sedan husen byggdes i slutet på 1940-talet. Spännande och roliga berättelser om en annan tid och ett annat liv men med samma kvarter som vi i dag fyller med nya berättelser. Den italienske skomakaren Vanni och damen som gick under smek-namnet Rosa Pantern är bara två av alla fantastiska profiler som jag lärt känna genom återberättelser från de som mötte dem.

Med samma självklara glädje det är att samtala med grannar om svunna tider är det lika intressant att prata med medlemmar om dagens utmaningar och framtidens förening. Där har vi en annan del av Brf Stockholmshus 11:s själ. Vi vårdar vår historia samtidigt som vi välkomnar den nya historien att skrivas. Vi vårdar våra funkisbyggnader från folkhemstiden samtidigt som vi möter framtiden med elektroniska bokningssystem och nya lås och drar in fiber i husen. Vi vårdar och utvecklar våra trädgårdar med nya idéer samtidigt som vi också bevarar många gamla omtyckta detaljer.

Men så kommer också stunder då grannar man alltid talat med inte längre finns bland oss. Under sommaren gick Ingemar Dackéus bort och lämnade ett stort tomrum efter sig. Ingemar var alltid med och hjälpte till när föreningen arrangerade aktiviteter eller hade möten, han fixade även med trädgårdsmöbler och mycket annat.

Framför allt var han en omtänksam människa som alltid gjorde avtryck med sin speciella humor. Ingemar hade en lång historia efter nästan 50 år i föreningen och drev, tillsammans med Annika, bland annat ett bokbinderi på 1970- och 80-talen i lokalen där expeditionen är belägen idag.

*Ingemar Dackéus
1944 - 2020*

Tillsammans med Annika blev han även en extra-förälder för de generationer av ungdomar som gick på ungdomsgården GK 11:an som i många år drevs i källarlokalerna där dagiset är i dag. I Medlems-bladet fanns för några år sedan ett stort reportage om Ingemars speciella syssla, att tillverka diplomerna till varje års Nobelprisutdelning. Det gjorde han i över 30 år och de flesta av pristagarna träffade han också. Ingemars ständiga närvaro, medmänsklighet och speciella humor bevaras nu i varma minnen och blir för alltid en del av föreningens historia. Tillsammans med alla de andra grannar, nära och kära som inte längre fysiskt vandrar i våra kvarter.

“Människan och Pegasus” är för övrigt skapad i slutet på 1940-talet, alltså samtidigt som våra hus restes på det skogsbeklädda urberget i Gubbängen. Det är ett konstverk hämtat ur den grekiska mytologin symboliserande rätten till tanken och konstens frihet. Se där, en blinkning från Carl Milles till vår förening som i dag strävar efter konstnärliga verksamheter i kvarteren. En förening som dessutom vårdar den fria tanken och föreningsdemokratin. Nog känns det som att “Människan och Pegasus” har en speciell koppling till våra kvarter. Där ute i höstmörkret kan man kanske rentav ana Carl Milles skapelse på utflykt från Lidingö, graciöst svävande över våra hustak sökandes sina själsfränder i Brf Stockholmshus 11.

Tre nya p-platser till den långa kön av bilburna medlemmar

Styrelsen har ofta fått propåer om att utöka antalet p-platser i föreningen. Kön till garage och p-platser är mycket lång då 1940-talets planerare av bostadsområden inte hade bilen i någon huvudroll. När ett nytt bostadskvarter planeras i dag är det inte ovanligt att parkeringskvoten är närmare 1,0, alltså att det planeras för nästan 1 garage- eller p-plats per bostad. När Brf Stockholmshus 11:s kvarter ritades fram på 1940-talet var den planerade p-platskvoten ungefär 0,1. Det vill säga ungefär 1 parkering per tionde lägenhet. Nu kan Medlemsbladet dock rapportera att tre nya p-platser är iordningställda vid gaveln Majrovägen 16. Här har styrelsen bedömt att det gick att bereda plats på en yta som redan används för uppställning av bilar när till exempel trädgårdsfirman Elfström har stora jobb i kvarteren. P-platserna ligger också i nära anslutning till den trafikerade Majrovägen och bedömdes inte inkräkta på den lummiga och mycket populära Kamelparken.

Boulebanor vid Sagoparken och Olympiaparken för ökad trivsel

Föreningens strävan att öka möjligheterna för rekreation och trivsamt umgänge har bland annat resulterat i skapandet av två nya boulebanor. En är placerad i nordöstra hörnet mellan höghusen i kanten av den kulle som kallas Sagoparken med Sagoberget. För några år sedan iordningställde föreningen en grillplats här och fler träd och buskar har planterats och nu har alltså en boulebana kompletterat området. Den andra boulebanan finns i föreningens sydvästra hörn i Olympiaparken nära porten till Bordsvägen 70.

Boulebanan vid Sagoparken mellan höghusen. I bakgrunden skimtar tvättstugan och "Osthuset"

Ny kompost och bärbuskar ska öka trivseln vid höghusen

Den gamla komposten var ingen vacker syn och den har föreningen nu tagit bort. Den betong och asfalt som fanns därunder är även den uppbruten och bortforslad. På dess plats i kanten upp mot Sagoparken/Sagoberget kommer nu ny jord att läggas och därpå bärbuskar att planteras. Något längre ner i samma backe kommer en mindre och bättre anpassad kompost att iordningställas.

FOLK I FÖRENINGEN

INGEN SLUMP ATT STINA WIDÉN SÅG REGNBÅGENS SLUT I GUBBÄNGEN

Stina Widén har i sommar boat in sig i föreningens kvarter efter att ha köpt den smått legendariska "spaningscentralen" på Kistvägen. Alltså den lägenhet där den förre ägaren under årtal bedrev spaning och utredning runt Palme-mordet.

Det var ingen tillfällighet att det blev Brf Stockholmshus 11. En kompis hjälpte henne med att kolla föreningens ekonomi och jämföra den med andra. Hon kom också att personligen besöka kvarteren mellan "hägg och syren". Att besöka föreningens kvarter vid den tidpunkten är ju som att befinna sig i en mästerlig trolleri-show. Men i stället för kaniner som hoppar ur hattar så får man vara med om betydligt mer spännande saker i form av explosioner i färg och form när alla träd, buskar och blommor tar på sig sina nya scenkostymer för den annalkande sommaren och kliver upp på de frodiga "trädgårdsscenerna" i kvarterens alla grönområden.

Även om föreningens grönområden var prunkande så var den gamla "spaningscentralen" i behov av renovering. Snabbt blev Stina tipsad om att kunnigt folk fanns bland grannarna och kontaktade Henrik Rundgren på Bordsvägen som sedan utförde renoveringarna till stor belåtenhet. Stina pratar glatt om allt hon tycker om med föreningen och nämner både tvättstugan och dess läshörna och framförallt, världens bästa grannar på Kistvägen! Ja, att hitta Brf Stockholmshus 11, säger Stina och ler glatt, det var som att hitta en skatt!

FASTIGHETSBOLAGETS FÖRRÅD KAN FÖRVANDLAS

Tomida Fastighets AB har ett förråd på Kistvägen i föreningen. När Medlemsbladet hälsar på håller en höststädning på för fullt. Ja, kanske mer än så... Therese Erikssons pappa är det som har fastighetsbolaget men det är Therese och André Sturesson som är där och plockar bland alla spännande saker. Eftersom pappan inte är där så ofta planerar Therese att utveckla förrådet så att det mer blir en pysselverkstad. Allt i linje med föreningens strävan efter mer konstnärliga och mer levande verksamheter.

Therese Eriksson beskriver sig som en äkta söderorts-patriot och Bajare och att hela familjen är det. Med ett leende fortsätter hon berätta att hon förstås innerst inne längtar till Gubbängen. Gubbis får väl sägas vara själva hjärtat i söderort. André har sina rötter i Skåne men nickar instämmande att han börjar inse att det är i söderort man kan hitta hem oavsett var man kommer ifrån. "Och i Gubbängen är det förstås de här kvarteren som sticker ut."

André Sturesson och Therese Eriksson planerar pysselverkstad i fastighetsförrådet

Längtan till Gubbängen är inte bara kopplad till den spännande lokalen fylld med allsköns saker. Therese beskriver hur hon alltid möts av trevliga människor i föreningen och hon har noterat hur vackra och välskötta de parkliknande trädgårdarna är. "Ja, här spenderar jag gärna mer tid", avslutar Therese och André nickar glatt instämmande.

HENRY LUNDQVIST KOMBINERAR ARBETSLOKAL MED EGEN LEKSTUGA

På Majrovägen 16 har Henry Lundqvist sedan 2003 drivit sitt företag Ritoffensiv. Verksamheten går mycket bra och Henry har därför också haft möjligheten att lägga mycket tid och energi på sina olika hobbyer. På så vis har hans stora arbetslokal i föreningen utvecklats mer och mer till Henrys egen lekstuga.

Henry är glad över den nya dörren till "Drömfabriken" och "Lekstugan"

En ateljé och drömfabrik, en plats för kreativitet och uppsluppen glädje. Henry är på ett alldeles strålande humör när Medlemsbladet gör ett besök och pratar om sin nya dörr som föreningen ordnat. "Den är mycket fin" säger Henry medan han går in till sin arbetsplats, tillika drömfabrik och lekstuga. Den senaste hobbyen Henry odlat är att samla på, och fixa med, gamla transistorradioapparater. För

Medlemsbladets utsände berättar han fascinerande historier om en den ena och än den andra apparaten.

Samling av klassiska transistorradioapparater

Sedan avslutar Henry Lundqvist

med att plocka fram sin klassiska bruksmoped utan bakhjulsfjädring, en så kallad "stummis" som tjänst-gjorde på Barkarby flygplats på -50 och 60-talet. Med denna moped ska Henry bege sig till en veteranbilsutställning i Saltsjöbaden. Så även om han fortfarande arbetar så får Medlemsbladet intrycket av att Henry är en stor livsnjutare och har en stor och omfattande fritid där han ägnar sig åt alla sina hobbyer.

Höstlig fikastund i sagoparken intill höghusen.

En del av föreningen, som haft stort behov av att göras trevligare och utvecklats under de senaste åren

Utflykter i föreningens närområde

Vegabaren är svensk hamburger- och raggar-historia

Vegabaren är ännu idag en välkänd och välrenommerad hamburgerbar i södra Stockholm, bland annat av tidningen Expressen utsedd till "landets bästa korvmoj" 2009.

Hit är det också många medlemmar i Brf Stockholmshus 11 som söker sig för ett välsmakande mål mat av klassiska, närmast legendariska hamburgare. Medlemsbladet följde med Viktor Marend, Bordsvägen och Lennart "Limpan" Lindberg, Knektvägen på ett besök.

Viktor Marend och Lennart "Limpan" Lindberg framför klassiska Vegabaren

Vegabaren var en klassiker redan i slutet på 50-talet då den öppnade som Sveriges första "drive in-korvkiosk". Men det var 1964 som Vegabaren blev ännu mer legendarisk som hamburgerbar och därmed den äldsta hamburgerrestaurangen som fortfarande är i drift i Stockholm, grundad nästan 10 år före McDonalds intåg i Sverige. Vega-baren kom under 1960-talet också att bli en samlingspunkt för ungdomar, och inte minst de nya "bilburna ungdomarna" mer populärt kallade för "raggare". Runt Vegabaren svängde man upp sina blankpolerade "amerikanare" och umgicks och åt mat precis som ungdomarna i de amerikanska filmer som var populära. Musiken som rullade i jukeboxen var också allt oftare på engelska.

På väggarna finns tidningsurklipp om "vinnare av årets raggabil" och "Thore Skogman på Vegabaren"

Lennart "Limpan" Lindberg var med på den tiden och minns hur ungdomskulturen utvecklades och hur Vegabaren blev en viktig mötesplats. Limpan guidar runt och berättar om att Vegabaren också blev ett populärt ställe för olika rockband att uppträda på. Tillslut byggdes en scen utomhus och på somrarna kunde det vara massor med ungdomar på konserterna. Även inomhus uppträdde artister året runt i närliggande Vega stadshotell som även det finns kvar i drift. Där har även Limpan själv spelat en gång. En viktig mötesplats är Vegabaren än i dag, men nu är det alla åldrar som besöker den legendariska restaurangen.

Limpan och Viktor berättar vidare om hur imponerade de är över servicen och kvaliteten på maten, sedan beställer båda två specialaren "Sambalburgare" och slår sig ner för en riktig festmåltid.

Sambalburgaren är en hamburgare bestående av köttfärs med sambal oelek inblandat, bearnaisesås, rostad lök samt tomat, sallad och bröd.

KOLONILOTTER POPULÄRA

STORT ÖKAT INTRESSE I CORONA-TIDER Många i Brf Stockholmshus 11 odlar i närområdet

Någon minuts promenad i riktning mot Hökarängen, på ängen ut mot Örbyleden, ligger ett stort kolonilotts-område, där många av medlemmarna utgörs av medlemmar i vår förening. Medlemsbladet passade på att göra ett besök när föreningen hade öppet hus. Tillsammans med medlemmar i våra kvarter fick Medlemsbladet beskåda allsköns blommor, rotfrukter, bär och allt man kan tänka sig som går att odla. Det fanns också möjlighet att handla med sig av årets skörd.

Ewa Gustafsson visar kolonilotternas trivsamma rum för Inger Thesén och Medlemsbladet

Medlemmar sålde sina skördar, som blåbärsylt och rabarberchutney

Inger Thesén, Bordsvägen och Ewa Gustafsson, Sicklingsvägen var de som guidade runt i de gröna små kvarteren och Medlemsbladet fick även kika in i Ewas lummiga

kolonilott vars träd ger skugga mot sol och skydd mot duggregn. Överallt möttes vi av bekanta ansikten varav många grannar som här utvecklar sina "gröna fingrar". Ewa berättade om hur många under corona-pandemin insett ett ännu större värde med kolonilotterna. "Här har vi kunnat känna oss mer som vanligt i den friska luften och med ett naturligt avstånd till varandra med kolonilotternas gränser". Alltså helt enligt direktiv från Anders Tegnell och Folkhälsomyndigheten.

Det finns gott om exempel på eleganta och välskötta kolonilott

Ett tips till den som är nyfiken på en kolonilott. Gör som många andra, ställ er i kö i flera koloniträdgårdsföreningar i närområdet. Intresset ökar hela tiden och kötiderna blir allt längre.

Maud Liljeros, Sicklingsvägen, är en av dem som ställt sig i kö för en kolonilott

NOTISER I KORTHET

CYKELRENSNING ... påminnelse igen ...

Föreningen avser att göra en ny rensning i alla våra cykelrum – förhoppningsvis under hösten, helt beroende på hur Corona-pandemin utvecklar sig. Information om när och hur delas ut i samtliga brevlådor. Det man som medlem kan göra själv är - rensa bort om Du har en trasig gammal cykel som bara står eller om Du har någon gammal barnvagn som inte används Ge bort eller sälj. Det skulle underlätta för framtida rensning av cykelrummen. Och som tidigare påpekats – det får bara finnas cyklar och barnvagnar i våra cykelrum. Annat får Du förvara i Ditt eget källarkontor.

Med anledning av CYKEL-rensning - Visste Ni att:

För ca 100 år sedan fanns ett cykelmärke i varje buske ...

Blixt, Fram, King, Apollo, Hermes, Drott, Nordstjernen, Victoria, Vasa, Vega och Vesta mm ...

Det fanns en tid när Sverige hade över 2 500 cykelmärken.

Märkligt att det tog så lång tid innan cykeln uppfanns. Redan för 7000 år sedan hade våra förfäder lärt sig att konstruera hjulet. Men inte förrän 1885 byggde engelsmannen John Kemp Starley den första velocipeden med trampor och kedja.

Okej - redan 1817 hade tyske baronen Karl Drais von Sauerbronn snickrat ihop ett tvåhjuligt åkdon, där man satt grensle och sparkade sig fram. Succén för hans "laufmaschine" (springmaskin) uteblev dock. Den var tung, långsam och kunde inte ta någon packning. Men idén var född ...

Från Höghjuling till Elcykel - några årtal:

1869 - Vagnmakare J W Östberg i Stockholm tillverkade Velocipeden - en sk höghjuling

1885 - bygger Per From den första "säkerhetscykeln" med lika stora hjul fram och bak

1888 - säljs den första cykeln med luftfyllda däck

1905 - kommer fotbromsen och bakhjulet som rullar fritt utan att pedalerna följer med

1910-tal - fasas trähjulen ut till förmån för metall

1925 - blir kedjeskydd standard

1934 - säljs de första cyklarna med rostfria delar

1938 - lanseras turistracern med bockstyre, racersadel och frambroms

1940-tal - blir stöd standard

1956 - blir det lag på bakljus

1960-tal - införs den ihopfällbara minicykeln

1980-tal - slår mountainbikern igenom

2017 - säljs för första gången över 100 000 elcyklar, vilket utgör en femtedel av den totala försäljningen

Han fick första trafikboten

Världens första trafikböter till en cyklist utfärdades i Skottland 1839. Kirkpatrick MacMillan hade konstruerat en sorts cykel som drevs ungefär som en trambil, med hävstänger och vevstakar. Under en tur råkade MacMillan köra omkull ett nyfiket barn och dömdes för vårdslöshet i trafik.

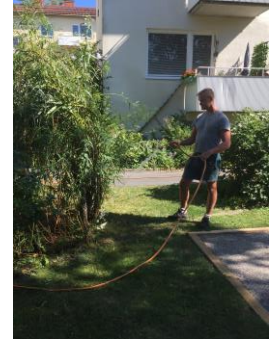
TVÄTTSTUGAN ...

På grund av att det återigen varit inbrott och stölder i tvättstugan uppmanar vi alla medlemmar att vara extra observanta om Ni ser obehöriga ta sig in i tvättstugan. Speciellt när man går in eller ut – se till att ingen "bara följer med" så länge dörren står i öppet-läge. Om vi alla hjälps åt så kanske vi kan minimera inbrottsrisken och stölderna. OBS – Ingrip inte – bara iaktta och ring polisen om Ni ser att inbrott pågår!

TRÄDGÅRDARNA ...

Nu har Elfströms börjat att "frisera" våra trädgårdar igen. Arbetet har delvis legat nere pga Corona-pandemin ... Vi får nu hoppas att arbetet kommer igång med full styrka och att alla rabatter och buskar återtar sina vackra färger och former.

David friserar Syrenbersån och Göran vattnar Pilkojan utanför Bordsvägen 70 - 72

ÄLSKAD JULGRUPP - STÖRRE ÄN NÅGONSIN FÖRR

Det är en kär gammal bekant för Medlemsbladets läsare genom åren. Julgruppen som en gång en jul för länge sedan satt i en blomkruka i köksfönstret på Sicklingsvägen 13. Julgruppen spred sådan stämning och var så fin att den fick stå kvar där i fönstret... Till våren, då den planterades utanför porten! Åren gick, årtionden gick och julgruppen växte och växte... Den blev större och större.. Och till slut var den jättestor! En speciell värme och stämning har den alltjämt kring sig och varje vinter skaffar den sig en vacker vit peruk av snö. Många är de medlemmar som uttryckt sin glädje över denna magnifika uppenbarelse i änden på Sicklingsvägen.

Styrelsen jobbar för en tät kontakt med medlemmarna och hanterar hela tiden olika önskemål kring trädgårdarna som kring allt annat. När det gäller just julgruppen så har det i många år varit en dialog med de som bor i lägenheten vars köksfönster befinner sig precis där julgruppen spirar. Varsamma besök av mycket kunnig trädgårdsmästare som fått agera frisör har mött de boendes önskan om att se ut från fönstret. Men eftersom de som nu bor där inte hade hört av sig så gjorde

styrelsen ett besök och frågade hur de trivdes med julgruppen som faktiskt skymmer hela fönstret. Svaret blev att "Vi älskar den!" Vidare förklarade de att de tycker den är oerhört vacker samt att den dessutom är som en ljuddämpare mot Majrovägens trafik. "Och när snön kommer och lägger sig i dess grenar ja, då blir den ännu vackrare".

Utanför porten stötte styrelsen ihop med två andra grannar, en pappa och son som kom i Hammarby-kläder från en träning.

De förklarade också hur omtyckt julgruppen är. Sonen berättade hur han som liten brukade både gömma sig under och klättra i de täta grenarna. Medlemsbladet kan konstatera att julgruppens underbara historia fortsätter och att den en tid framöver troligen kommer att vara större än någonsin. Snart är det dessutom dags för den vita snö-peruken... Som även den kommer att vara större än någonsin.

Några Historiska Nyheter - 1878

Ur Svenska Öden nr 9/2020

Elden lös i Eldkyarn

Stockholm. Den ångdrivna kvarnen Eldkyarn – som på 1700-talet fick sitt namn för att den var en ”machin som drevs med eld och luft” – har dessvärre levt upp till sitt namn. Natten till den 31 oktober utbröt ett storartat, men hemskt skådespel när den gigantiska fabriken fattade eld. En nerfallande gaslampa hade troligen antänt mjöldammet. Hela staden upplystes nästan som på dagen, men ingen människa kom lyckligtvis till skada.

Målning av Gustaf Carleman

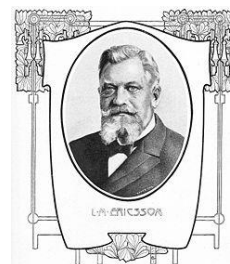
Vax som pratar

Kalmar. Thomas Alva Edison har i år inte bara lanserat sin senaste uppfinning – den elektriska glödlampan. På hotell Witt i Kalmar kan svenskar få lyssna till hans fonograf, ett slags prat- eller musikinstrument som förmår lagra ljud på en snurrande vaxcylinder.

Lurig telefon

Stockholm. Den klurige värmlänningen Lars Magnus Ericsson har byggt en telefon som kan stå på ett bord och har både högtalare och mikrofon i samma lur. Detta ogillas av amerikanska företaget Bell, som påstår sig ha patent på allt vad telefoner heter.

Lars Magnus Ericsson ärr mest känd som grundare av Ericsson under namnet Telefonaktiebolaget LM Ericsson

Sista kolonin säljs

Saint-Barthélemy. Ön Saint-Barthélemy, som Gustav III förvärvade 1784, säljs tillbaka till Frankrike. Sedan slaveriet förbjöds 1845 har landets sista koloni mest inneburit en börda för statskassan. Då spenderades 200 000 riksdaler på att friköpa de sista 523 svarta slaverna – den billigaste ett spädbarn vid namn Rosalie ...

Väg genom isen ?

Tromsö. Går det att ta sig till Asien genom att segla norr om Ryssland. Det ska Adolf Erik Nordenskiöld, professor i geologi, försöka utröna. Hans fartyg, den forna valfångaren Vega, lämnade Tromsö den 21 juli.

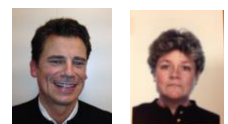
NU ÄR DET SNART DAGS ATT PLANERA KREATIVA DEKORATIONER INFÖR ADVENT

Som tidigare år planerar Medlemsbladets redaktion att prisa den balkong-och/eller fönster-utsmyckning som väcker störst intryck och beundran ...

Hur gick det här då - vem var det som sa' vad ???

Rätt svar på förra Medlemsbladets klurighet ser Du här:

1	Svensk utrikespolitik är inte några pajaskonster. Inget hä hä och hepp hepp Olof Palme	6	Om man vägrar att se bakåt och inte vågar se framåt, så måste man se upp Tage Danielsson
2	Akta Dig din jävel, vi ses i min nästa roman August Strindberg	7	Den mätta dagen, den är aldrig störst. Den bästa dagen är en dag av törst. Karin Boye
3	Hur mycket oftare blir man inte stucken av en ros än bränd av en nässla Selma Lagerlöf	8	Någon jävla ordning ska det vara i ett parti C H Hermansson
4	När som jag är född i en prästgård stiftar man snabbt bekanskap med djävulen Ingmar Bergman	9	Ge barnen kärlek, mera kärlek och ännu mera kärlek, så kommer folkvettet av sig själv Astrid Lindgren
5	De flesta jag känner oroar sig i onödan. Så är inte jag. Jag gläder mig i onödan. Jag tycker det är roligare. Kristina Lugn	10	Vi föredrar att inte sälja skinnen förrän björnen är skjuten Gunnar Hedlund

Georg Psilander Annika Dackéus
Medlemsbladets redaktion